

Որով ՚ի սու. գ. է համեմկեալ պղտեկորոցն ՚ևք Հայաստան։
Վեալ մեռան մեր դիւցազրունք, մեք վարեցաք ՚ի տուք աշխարհ։
Եւ մասցաք պր և թշւառ շատ կարօտով ՚ի մեր սուրբ Հարց։
Մի երբ լիցի, և տէր Յառաւած, ընդ արեւելք շաղել լուսոյ։
Ազատութեան և գիտութեան վառեցցին ինքք Խաւարաբարձ։

Աիրոյդ պղող գէթ ցողեցցես վերսուստ ՚ի վայր առ մեզ սփռեալ։
Ենու յուէտ միշտ մարդթացցաց միրել զաեր մերս ազգութեան։
Երախի մաղթանս ես խնդրեցի, գու շնորհեցցես հաճեալ, Վիժած։
Օի մի ունայն գարձաց տասի առ խզձալին իմ Հայաստան։
Պահիկ մի եւո՞ և կամ առ քեզ, ապտ թողում զվայրագ օրհնեար
Նշմար ՚ի տար նաւել ՚ի Հայո՛ կապեալը ՚ի սեր իմ հեք եղբարց։
Քեզ բարեխոս թողում առաէն Որդ տապան ՚ի մեր նորուու։
Եւ զիշկորեանց գիտ հանգստեան, նորօք գիմտացիս մեր Հայրենեաց։

Համարուոց Ա. Տիգի Տիգանեմ անց
Կողմէն ։

Կանանց կարագ պրներան Ձեւար։

Դերմանիայի Աէտակրպառմ քառ
զաքի լրագրին մէջ Օ Եսովլ անուն վար-
պետ բժիշկը առանձին յօդուածով մը
կը ցուցնէ որ սենեակներուն ներսի.
դին կանոնչ գոյնով վարագ ցրներ
կանգնելը, կոմ պատուերուն վասն կա-
նանչ թուղթ փակցնելն առողջու-
թեան վեստակար է, որովհետեւ կա-
նանչ ներկին բաղադրիչ մասանց մէջ
մինդեղ ո պահօնու կը մօնէ. և ե-
թէ արեւուն սենեակին ներսի տա-
քաւթենէն գորսչիք փախուելով շնի-
շառութեան հետ մարդուն թափերն
երթալին զատ մարմնոցն վրայ ալկոր-
նայ ազգեցութիւն ընել, առ աւելա-
լասիէս աշքերուն, Երբեմն ճրագնե-
րուն վրայ ներսիդին (այժմնին անմի-
ջադէս ճրագին տաքութիւն ազգան
տեղը), կանանչ ներկան երկամէ թիւ-
թիւ թիւնեան կը գնեն, որպէս թէ
ճրագին լրաց աշքին շնասելու հա-
մար, բայց վեստ ընուղը լրաց չէ, այլ
կանանչ գոյնէն ճրագին տաքութիւ-

նովին երած գորսչին է ։ Եցն գէշու-
թիւնը կընեն պատերան վրայ փակ-
ցուած կանանչ թուղթերը, Մէկ առը-
զու մը համար կը պատմնէի, որ գիշեր
մը այսպէս սենեակի մը մէջ քննանալով՝
արթնցած առենը ծանր հիւանդու-
թեան մէջ գոնուէր է, այսպէս ըլ-
լարով, արեւուն լրւայն սաստիկ փայ-
րումէն աչքը պահպահելու համար կա-
նանչ ակնոց գործածելն ալ տղէկ չէ,
մանաւանդ երբ որ ակնոցին քավերէն
կանանչ ներկան կոտուեղնէ պահպա-
հանիկը ունենայ։

Հինգամ նախ սպաշարում մ' է՝
այս ըստածնուու նայելով, այն որ կ'ըսեն
թէ, կ'անանչ գոյնը աշքի տղէկ է, Գե-
ղեցիկութեանը եւ զւարձու թիւն
պատճառելուն ըսեմք չունիմք,
մանաւանդ գարնան գալարազուարձ
օրերը, բայց այն ալ փարձուած է որ
այս աշխարհիս ամեն զւարձալի բա-
ները հետերինն գիշ կամ շատ վեստ
ունին: Բայ մեզ աւելի օգտակար և
աչքի անութեան աւելի յարմար է
բնապէս բաց կապուտ գոյնը, Վէսպ

ի երկինք որ նայինք՝ այն ընդարձակ տարածութիւնը ուր աստվերէն զատ տեսնելու բան մը չկայ և ամպ չեղած առենք կապուտ կ'երեւի վճիռն լրու տակ ջրավլ խորունի լքի կամ ծովու վրայ նայիս, որտեւ բուն յատակի խորութեր համար անտեսնելի ըլլայ, կապուտ կ'երեւի վերջապէս՝ որ կորին՝ որ նային և տեսնելու նիւթեվէն բան մը ըլլա տեսնեմ՝ կապուտ գոյն կը տեսնեմ ։ ասոր համար բաց կապուտ գոյնը կավացի և նայ (ռատիմօրէն սիրով տրատա տանութեամբ, ճակ) կրուի ։ ասինքն օ: բային և ջրային ։ Վանցմէ կրնանք օրինաբապէս հետեւցնել թէ՝ տեսութեան գոյնըբաց կապուտ ան է ։ տեսնելու բան մը ըլլայ, կամ անսած բանդ գոյն չունենայ, բաց կապուտ կը տեսնուի ։

Վարդ գործնականը սա ըլլալու է որ թէ վարագոյները, թէ ճրագապահ թիմենցիները, թէ պատի վասա վասկ ցուած թաւզիները կանանչի տեղ կապուտ ներկուած ըլլան՝ աւելի ազէկ կ'ըլլայ. մանաւանիք թէոր կապուտ ներկին մէջ Վարդ Շնորհաց ըստուած նիւթերը մասն չըլլայ. վասն վի այս նիւթուած զօրաւոր և շատ վնասակար թշնիքէն մէկն է, որ կրնայ մարդոց աշքին կամ փափուկ գործարանացը վրայ գէշ ազդեցութիւններ ընել։

Արաբներուն առատաձեռնութիւնն ու գործինքն ։

Այս երկու բարյական յատկութիւններն ամէն առեն հուշակուոր եղած են Վարդներուն մէջ, որց վրայ հետեւեալը կը պատմնի ։

Երեք հոգի Վերքէ ուխտի գուցած ըլլալով իրարու հետ առաձեռնութիւններնուն մէջ առատաձեռնութեան փրայ խոսք ըլլալով։ խնդիր կը ծագէ

թէ առատութեռնութեան մէջ առ երեք անձանց որը մէկաներէն աւելի գանուածն է։ Ճաֆէրեսն Վագուլաք հըմ մի որ Ուշկաց օրէնողբրին մօրեղ բայցին էր։ Ու պատէր թառ և Սատար տղայ Գայիսաը մը, Եվլու ցեղէն լշապէ բառաւծ անձը մի։ ամեն մէկը ասուց մէկին կողմը բըսնելով խօսքն երկընց ցուցած ժամանակինին մէկը որ առաջ ջուց խօսքի մասած չէր, խրատեց որ պարագ տեղը խօսք երկընցընելէն առ զէկ է որ ամեն մէկերնին իրենց գուցած անձը մէկ մէկ բանով փարձելու ելուն։

Վագուլաք գովուցը անոր գնոյն որ ուզու հեծած ճամապարհորդութիւնը մը ընելու վրայ էր ։ ըստ անոր՝ որ հեռու տեղը մը երթալու սափառուած ըլլալով, պէտք եղած բաները չունենալուն համար անոր օգնականութեանը գիմեր է։ Վագուլաք նայն հետայն ձիէն վար իջաւ, և ուզոր բեռնութիւնը անոր չնորհեց, ազաշելով որ ձիւն թամբին վրայ կախուած սուրը ապէկ պահէ և ձիւրէ չշանէ ։ վասն վի Վալին գործածածն է, որ անոնց մէջ պրազան բան մը կը սեպուի։ Ուզոին բեռնութ կար քանի մի ձեռք մէտաք ստաբեաց հանգերձ և չըսր հազար առ կի, բայց պարգեւը աւելի յարգի ընազը Վալին սուրըն էր։

Վատանին ողան Գայիսը գովազն անոր քով գացած ատենը անոր սպասաւորը գտաւ, որ իր աիրուծը տակաւին քնացած ըլլալն խմացնելով՝ թէ որ բանի մի համար եկեր ես, ձեռքէտ եկածը կ'ընեմ ըստ։ Վարդը՝ սպակի պէտք ունիմ ըսելուն՝ սպասաւորը գնաց մէկ քանի մի բերաւ տուաւ ասոր, որուն մէջ եօթն հազար սոկի կար, թէ որ առուատը համար ճար նախարհորդութիւն պիտի բնես, այսինչ տեղ ուզու այն ինչ անց ծան: